

[Handelsministeren.]

på det. Det sker bl. a. ved den perspektivplananalyse for erhvervene, der nu er i gang. Jeg er også enig med hende i, at det ikke bare er et spørgsmål om en lavere rente til disse særlige, igangsættende aktiviteter, men også et spørgsmål om at ville løbe en større risiko og belaste det apparat, som ellers skal være til rådighed for ny belåning, noget mindre, end det sker ved normal lån-givning. Jeg takker som sagt fru Dagmar Andreasen for hendes tilslutning.

Jeg kan helt bekræfte hr. Ømanns vurderinger: der er ikke tale om noget kæmpefor-slag, men om at søge at tilgodese nogle grænseområder, som samfund og erhvervsliv har en fælles interesse i udvikles hurtigere, end det måske ellers kunne gøres. Jeg kan bekræfte, at Finansieringsinstituttet netop har andre synspunkter i sin vurdering af låneobjekter, end det er traditionelt, i hvert fald i realkreditinstitutter. Jeg vil endelig gerne love hr. Ømann og det udvalg, der skal behandle dette lovforslag, at komme med en opgørelse over vore erhvervsstøtteordnin-ger, så de kan vurderes samlet.

Må jeg ikke have lov at sige om sam-fundsrepræsentationen i det hele taget, at der er tale om 2 samfundsrepræsentanter i en bestyrelse på 9 medlemmer. Man kunne diskutere, om de samfundsmæssige midler kunne eller skulle have været administreret på en anden måde inden for Finansieringsinstituttet. Det er mit indtryk, at også Finan-sieringsinstituttet har fundet, at når der var tale om samfundsmidler, og når disse sam-fundsmidler gjorde en form for samfunds-medvirken naturlig, var en bred medvirken i en fælles bestyrelse om alle instituttets problemer at foretrække for særformer inden for et specialområde.

Jeg skal takke for, at dog hovedparten af folketingets partier synes at mene, at dette lovforslag har interesse for erhvervslivet og for samfundet.

Lysholt Hansen: Jeg forstår det naturligvis fuldt og helt, når hr. Knud Thomsen har den opfattelse, at instituttet her ikke skulle have mulighed for at give den differentie-rede rente, der er tale om nu. Det er et tidli-gere konservativt standpunkt og et syn på erhvervspolitik, som vi kender. Det er det samme synspunkt, der blev gjort gældende,

da vi i sin tid lavede egnsudviklingsloven. Det varede nogle år, inden man blev enig om, at det alligevel var fornuftigt også at lave en differentieret rentepolitik, når det gjaldt om at opfylde det formål, som da var afgørende, nemlig at få placeret industrierne samfundsmæssigt fornuftigt, nemlig derude, hvor menneskene var, i stedet for omvendt. Dér nåede vi til enighed, og jeg tror såmænd også, at de konservative, om ikke denne gang så om nogle år, finder ud af, at det er fornuftigt at føre en differentieret rentepo-litik.

I øvrigt er det for mig lige så afgørende at have risikovillig kapital til rådighed, når man vil opnå et andet formål end et egnsud-viklingsformål, i dette tilfælde et eksport-fremmende formål. Det, vi trænger til lige nøjagtig i den situation, hvor vi i dag befin-der os, er virkelig at få skabt en større eks-port; derfor må der være denne differentie-ring, derfor må der være en forskelsbehand-ling, og jeg erkender, at det kan og det vil dette lovforslag nok komme til at indeholde. Forskel vil der, som jeg tror hr. Ømann sagde det ganske klart til hr. Jens Peter Jensen, være, når man stiler mod at nå visse mål. Hr. Ømann nævnte den forskelsbe-handling, der i mange år havde været vist til fordel for landbruget, og da peb hr. Jens Peter Jensen jo ikke ret meget.

Jeg vil yderligere sige, at jeg var ved at blive slået lidt ud, da hr. Jens Peter Jensen sagde, at han næsten var helt bevæget, da han hørte mig tale. Jeg er glad for, at der blev sagt „næsten“, for ellers tror jeg, jeg er den første, der har været i stand til at be-væge hr. Jens Peter Jensen overhovedet. Jeg kan godt sige, at jeg er overhovedet ikke spor bevæget, når det drejer sig om penge. Da er jeg snydekold, vil jeg ærligt indrømme. Penge taler jeg om meget køligt; jeg betragter det som penge og ikke andet end penge.

Men når hr. Jens Peter Jensen siger, at det, der er et problem for erhvervslivet, er, at det har for snæver en fortjenstmargen, vil jeg godt medgive, at det kan man overveje i relation til mulighederne i dag for at tjene ved at anbringe pengene på en anden måde og med en større afkastning end i produktive erhverv. Men det var der jo ikke for år tilbage. Og alligevel: har de i erhvervslivet i dag en for snæver fortjenstmargen? Der er